

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120432856
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120432856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom AK Štefánikova 8, Bratislava proti žalovanej 1/ I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. mája XXX/XX, XXX XX G., v konaní zastúpená splnomocnencom Ingrid Plachá, nar. 13.11.1973, bytom 1. mája 614/24, 976 97 Nemecká - Dubová a žalovanej 2/ Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. mája XXX/XX, XXX XX G., v konaní o zaplatenie 24.605,73 Eur, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6Csp/8/2021-111 zo dňa 8. októbra 2021 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Brezno č. k. 6Csp/8/2021-111 zo dňa 8. októbra 2021 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zastavil konanie voči žalovanej 2/, žalovanú 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi 24.605,73 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 77,56 Eur a vo výške 5 % ročne od 17.10.2019 až do zaplatenia, s úrokom z úveru vo výške 6.339,14 Eur, s poplatkom za poistenie vo výške 48,- Eur a s náhradou nákladov vo výške 36,- Eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet žalobcu č. SK66 6500 0274 0600 9383 9074, VS: 1710818467. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej 1/ v celom rozsahu a voči žalovanej 2/ žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Okresný súd uviedol, že žalobca sa vo veci domáhal toho, aby súd uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť 24.605,73 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.10.2019 až do zaplatenia, ako aj spolu s úrokmi z úveru vo výške 6.339,14 Eur, s poplatkom za poistenie 48,- Eur, s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 77,56 Eur a s náhradou nákladov vo výške 36,- Eur. Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 02.06.2017 uzatvoril žalobca so žalovanými zmluvu o úvere č. 1710818467, na základe ktorej poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 27.500,- Eur. Pre nesplácanie úveru žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť ku dňu 23.09.2019 a požiadal žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Do zosplatenia bolo zo strany žalovaných zaplatených 7.914,26 Eur, z toho istina bola 2.882,27 Eur, úroky vo výške 4.278,99 Eur a poplatky a poistné vo výške 753,- Eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti bola uhradená už len suma 12,- Eur, ktorá bola započítaná na dlžnú istinu, na základe toho dlžná istina predstavuje sumu 24.605,73 Eur.

3. Okresný súd uviedol, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz Upomínacieho súdu pod sp.zn. 44Up/291/2020 zo dňa 14.12.2020, voči ktorému podali obe žalované odpor, v ktorom zhodne uviedli, že súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože ide o spotrebiteľský spor a zmluva, od ktorej odvodzuje

nárok žalobca, je spotrebiteľská a obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný. Žalované teda požiadali o podrobenie zmluvy súdnej kontrole z úradnej moci, pretože majú právo na spravodlivý proces a nikto im toto právo nemôže odňať. Poukázali na ustanovenia zákonov na ochranu spotrebiteľa, najmä ustanovenia § 52, 53 a 54 Občianskeho zákonníka, na smernicu rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj na širokú judikatúru súdov SR a Európskej únie. Zároveň vzniesli námietku premlčania, pretože podľa ich názoru došlo ku dňu podania žalobného návrhu k premlčaniu pohľadávky.

4. Okresný súd uviedol, že mu žalovaná v 2/ rade doručila svoje oznámenie o vyhlásení konkurzu na jej majetok, k svojmu podaniu pripojila výpis z obchodného vestníka a žiadala žalobu voči nej zamietnuť z tohto dôvodu. Z uvedenej listiny súd zistil, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 4OdK/47/2021, zo dňa 26.02.2021 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej v 2/ rade, konkurz bol uznaný za hlavné insolvenčné konanie a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Ďurčeková, Nám. slobody 5, Banská Bystrica. Žalovaná v 2/ rade ako dlžníčka bola zároveň týmto rozhodnutím oddĺžená a zbavená všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze. Na základe uvedeného súd v prvom rade konanie zastavil voči tejto strane, v zmysle § 167e Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zároveň konštatoval, že predmetom konania naďalej zostáva uplatnený nárok voči žalovanej v 1/ rade.

5. Okresný súd v prvom rade konštatoval, že námietka premlčania zo strany žalovaných je vo veci nedôvodná, keďže k samotnému zosplatneniu úveru v septembri 2019 mohlo dôjsť len pre splátku splatnú dňa 15.05.2019, keď po troch mesiacoch jej splatnosti boli dňa 26.08.2019 najprv v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalované upozornené na možnosť zosplatnenia, následne dňa 23.09.2019 bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Premlčanie v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka je nutné posudzovať jednak ku každej osobitnej splátke odo dňa jej splatnosti, po zosplatnení však premlčacia doba beží pre zosplatnenú sumu odo dňa splatnosti tej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. V tomto prípade trojročná premlčacia doba začala bežať dňa 16.05.2019 a do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozsahu (23.11.2020) ešte neuplynula, žaloba bola podaná včas. Premlčanie nebolo možné konštatovať ani vo vzťahu k omeškaným splátkam pred obdobia zosplatnenia, teda so splatnosťou v apríli či máji 2018, pretože všeobecná trojročná premlčacia doba by aj v prípade týchto splátok ubehla až v roku 2021, teda až po podaní žaloby v tejto veci.

6. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že úverová zmluva obsahuje všetky obsahové náležitosti, vyžadované v zmysle osobitného zákona č. 129/2010 Z.z. V zmluve sú jasne a zrozumiteľne uvedené všetky úverové podmienky, vrátane výšky splátok, počtu splátok, úrokovej sadzby, sadzby RPMN, celkovej čiastky, ktorú má klient na úver zaplatiť, je zohľadnený poplatok za poistenie za zvolený súbor poistenia, je uvedená rozdielna posledná splátka úveru, dokonca samotná zmluva o úvere obsahuje splátkový kalendár s rozpísaním jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky, v zmluvných dojednaniach sa nachádza aj dojednanie o možnosti požadovať splatenie celého úveru naraz, resp. vyhlásiť úver za predčasne splatný (čl. 4 bod 6 úverovej zmluvy). Žalované vo svojich odporoch neuviedli žiadnu konkrétnu zmluvnú podmienku, ktorú by mal súd vyhlásiť za neprijateľnú, resp. podmienku, ktorá by v zmluve výrazne zvýhodňovala niektorú zo zmluvných strán, takúto zmluvnú podmienku súd nenašiel ani po preskúmaní z úradnej povinnosti, nezistil ani žiaden postup žalobcu ako poskytovateľa úveru, ktorý by bol v rozpore so všeobecnou požiadavkou férového prístupu ku klientom banky, resp. postupu, ktorým by žalobca napr. nedostatočne informoval pred spísaním a podpísaním úverovej zmluvy žalované o podmienkach úveru, o nejakom nátlakovom konaní a pod. Naopak z listinných dôkazov vyplynulo a žalované to ani v odpore žiadnym spôsobom nepopreli, že už v apríli 2018 sa dostali do omeškania so splácaním úveru, pričom celková zaplatená suma splátok bola v zmysle ich prehľadu zaplatená len vo výške 7 879,73 Eur, podľa tvrdení žalobcu samotného v žalobe uhradili spolu 7 914,26 Eur, na istinu z toho pripadlo 2 882,27 Eur a na úroky 4 278,99 Eur. Suma 753,- Eur bola započítaná na poplatky a poistné. Z uvedeného dôvodu na celkovú istinu 27 500,- Eur zostalo zaplatiť 24 605,73 Eur, celkové úroky, ktoré mali byť v zmysle úverovej zmluvy zaplatené v sume 10 618,13 Eur, teda zostalo zaplatiť 6 339,14 Eur, na poistné 43,- Eur a ostatné poplatky (za upomienky) boli vyčíslené na 36,- Eur ako ďalší náklad spojený s uplatňovaním pohľadávky. Aj na základe uvedeného súd dospel k záveru, že uplatnené nároky sú dôvodné, v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je podstatou úveru ako zmluvného typu povinnosť dlžníka splatiť poskytnutý úver spolu s úrokmi v zmysle zmluvných dojednaní. Žalované si túto povinnosť nespĺnili, z toho žalovaná v 2/ rade už bude povinná plniť si svoje záväzky v zmysle záverov konkurzného konania, ktorému v súčasnosti podlieha, na strane žalovanej v 1/ rade stále zostal

záväzok plniť si túto povinnosť tak, ako bolo uplatnená v tomto konaní zo strany žalobcu. Preto súd žalobe vyhovel a žalovanej v 1/ rade túto povinnosť uložil.

7. Okresný súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania, ktorý do sumy poslednej splátky 12,- Eur žalobca počítal s dovtedy nesplatenej istiny 24.617,73 Eur, tento úrok z omeškania tak od 24.09.2019 do 16.10.2019 predstavoval sumu 77,56 Eur, a následne bol počítaný od 17.10.2019 až do zaplatenia v štandardnej sadzbe 5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. zo zvyšnej sumy 24.605,73 Eur.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, v prípade žalovanej v 1/ rade, voči nej bol žalobca úspešný a preto má voči nej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, v zastavenej časti súd nárok na náhradu trov konania posudzoval v zmysle § 256 ods. 1 CSP, pričom zavinenie zastavenia nemožno pričítať ani jednej zo strán, k tomuto došlo na základe objektívnej skutočnosti, a to rozhodnutia súdu o vyhlásení konkurzu, ako je uvedené vyššie, preto v spore úspešný žalobca nemá voči žalovanej v 2/ rade nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala odvolanie žalovaná 1/ z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Uviedla, že podľa jej názoru je potrebné posudzovať úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú podľa § 53 až § 54 OZ. Poukázala na to, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Žalovaná 1/ mala za to, že úverová zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok podľa § 53 OZ a následne sa odvolala na § 53d) a 54 OZ, v zmysle ktorých je podľa jej názoru nutné považovať úverovú zmluvu za neplatnú. Zároveň mala za to, že spotrebiteľskú zmluvu treba posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. Zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa názoru žalovanej 1/ uvedená úverová zmluva nespĺňa nariadenia tohto zákona a preto je potrebné ju posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil na nové konanie.

11. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej 1/ vyjadril, že svoju povinnosť nesplnila a namiesto toho znova formalisticky reprodukovala všeobecné tvrdenia o postavení spotrebiteľa vrátane citovania zákonných ustanovení. Odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu označil za vecne správny. Uviedol, že súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, za účelom zistenia skutkového stavu vykonal dokazovanie, s námietkami žalovanej sa náležite a preskúmateľne vysporiadal, pričom svoj postup riadne a presvedčivo odôvodnil. Postup súdu prvej inštancie označil za korektný a presvedčivý, keď v odôvodnení rozhodnutia sa pomerne rozsiahlo a náležite vysporiadal s argumentáciou žalovanej vrátane vznesenej námietky premičania, ktorá však nebola v danom prípade absolútne opodstatnená. Mal za to, že procesná obrana žalovanej v nadväznosti na obsah podaného odvolania vykazuje znaky šikanózneho výkonu práva. Osobitne sa domáhal, aby odvolací súd komplexne posúdil konanie žalovanej a cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) racionálne zvažil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP (zákaz zneužitia práva) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre „privilegovaných“ spotrebiteľov. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR, osobitne PL.ÚS 11/2016 a I.ÚS 332/2019. S odkazom na citované rozhodnutia zdôraznil, že aj keď je ochrana spotrebiteľov súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je treba brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne, ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickom poňatí nie je v napätí s Ústavou, ale to neznamena, že je priamo ústavným princípom.

12. Žalobca mal za to, že skutkové tvrdenia a listinné dôkazy, ktoré predložil v súdnom konaní sú plne spôsobilé privodiť žalobcovi procesný úspech a na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

14. Odvolací súd vychádzal v zmysle § 383 CSP zo skutkového stavu zisteného okresným súdom:

15. Z doložených listinných dôkazov vyplynulo, že dňa 02.06.2017 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere s názvom „lepšia splátka“, ktorou sa žalobca ako banka zaviazala poskytnúť úver dvom dlžníckam, žalovanej v 1/ rade a žalovanej v 2/ rade, a to v sume 27 500,- Eur, ktorý má byť splácaný splátkami vo výške 430,07 Eur mesačne, s počtom splátok 96, výška mesačnej anuitnej splátky z uvedenej sumy bola 397,07 Eur a mesačné náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver vo výške 33,- Eur. Výška poslednej mesačnej splátky bola stanovená na 429,48 Eur, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol 15.06.2025. Úroková sadzba bola určená ako fixná vo výške 8,5 % ročne, RPMN 11,40 % pri priemernej RPMN na trhu vo výške 9,81 %. Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená na 41 286,13 Eur, s tým, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver v rozsahu základného súboru poistenia, zároveň obe dlžníčky vyhlásili, že spĺňajú podmienky pre vznik vyššie zvoleného poistenia. Prvá mesačná splátka mala byť zaplatená do 15.07.2017 a každá ďalšia vždy k 15. dňu v mesiaci, a to s určením účtu, z ktorého má byť úver splácaný aj účtu, na ktorý bude úver čerpaný (v tomto prípade išlo o rovnaký účet).

16. V zmysle tej časti zmluvy, ktorá určovala účel poskytovaného úveru, teda splatenie už existujúcich dlhov z doteraz čerpaných úverov, v sume 12.667,29 Eur mal byť splatený zostatok úveru od rovnakého poskytovateľa, teda od žalobcu, a v sume 13 593,-Eur spotrebný úver od spoločnosti Consumer Finance Holding - Quatro Triangel, teda od nebankovej spoločnosti. Zvyšná časť úveru mala byť čerpaná na horeuvedený účet. Súčasťou úverovej zmluvy bol aj splátkový kalendár s rozpísaním dátumu a výšky jednotlivých splátok, aj s rozpočítaním každej splátky na istinu, úroky, poistenie. Z písomného prehľadu aktuálneho stavu úveru k 31.10.2020 vyplýva splácanie splátok úveru od 15.07.2017, spolu do 24.06.2019, teda do zosplatnenia bolo spolu uhradených 7.867,73 Eur, po zosplatnení dňa 16.10.2019 ešte 12,- Eur, avšak už v apríli 2018 došlo len k čiastočnej úhrade splátky, namiesto sumy 397,07 Eur a sumy 33,- Eur na poistenie bola zaplatená len suma 222,40 Eur, v máji 2018 znovu len suma 174,67 Eur + 33,- Eur. V omeškaní však žalované boli so splácaním úveru aj v nasledovných mesiacoch, k upozorneniu, resp. písomnej výzve na splatenie dlžnej časti úveru došlo listom zo dňa 26.08.2019, ktorým žalobca žalované vyzval s ohľadom na to, že sú viac ako 3 mesiace v omeškaní po lehote splatnosti so splácaním úveru celkovo vo výške 2.058,02 Eur, z toho riadna splátka 1.983,02 Eur, poistné v sume 48,- Eur a poplatky vo výške 27,- Eur, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžných súm, banka bude oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatný a žiadať od spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky. Následne dňa 23.09.2019 bola spísaná a žalovaným doručovaná výzva na úhradu dlžnej sumy celkovo vo výške 25.507,05 Eur s tým, že k 23.09.2019 sa stala pohľadávka žalobcu predčasne splatnou v celom rozsahu, dlžná istina predstavuje 24.617,73 Eur, úrok 805,32 Eur, 36,- Eur boli poplatky za upomienky a 48,- Eur dlžné poistné. Suma mala byť uhradená do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy na určený účet. Ako je uvedené vyššie, k úhrade došlo len v sume 12,- Eur, inak žalované nevykonali ani jednu úhradu na splácanie svojho úveru.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle ust. § 387 ods.2 CSP poukazuje a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza ďalšie dôvody.

20. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom splnomocnenca, odvolací súd preskúmal odvolacie dôvody a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Žalovaná 1/ v konaní pôvodne udelila plnú moc splnomocnenkyňi Ingrid Plachej, plnú moc ani v odvolacom konaní neodvolala. Plná moc predložená žalovanou 1/ v odvolacom konaní občianskemu združeniu CSP Prievidza nebola za splnomocnenca prijatá o sobou oprávnenou konať v mene občianskeho združenia CSP Prievidza, preto k nej odvolací súd ani neprihliadol a naďalej konal s Ingrid Plachou, ktorú poverila žalovaná 1/ zastupovaním na základe plnej moci udelenej na čl. 124 spisu a ktorej plnú moc neodvolala.

21. Žalovaná 1/ v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odvolaní však neoznačila žiaden z dôkazov, ktoré napriek návrhu okresný súd nevykonal. Ako odvolací súd zistil, okresný súd vykonal riadne dokazovanie, pri ktorom sa zameral nielen na tvrdenia žalobcu a žalovaného, ale správne z úradnej povinnosti preskúmaval aj to, či zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by v zmluve výrazne zvýhodňovali niektorú zo zmluvných strán. Postupoval pritom procesne správne vykonaním dokazovania na pojednávaní. Preto námietka, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, je nedôvodná.

22. Žalovaná 1/ namietla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Konkrétne nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým mal dospieť okresný súd neoznačila, uviedla však, že má za to, že úverová zmluva nespĺňa nariadenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto bolo potrebné ju posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil so závermi okresného súdu, ktorý na základe vyhodnotenia obsahových náležitostí predloženej zmluvy o úvere správne zistil, že táto obsahuje všetky obsahové náležitosti, ktoré sú vyžadované v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Konkrétne v zmluve je zrozumiteľne uvedená výška splátok, počet splátok, úroková sadzba, sadzba RPMN, celková čiastka, ktorú boli dlžníci povinní za úver zaplatiť, bol zohľadnený v zmluve poplatok za poistenie, za zvolený súbor poistenia, bola určená rozdielna posledná splátka úveru a zmluva obsahuje presný splátkový kalendár, z ktorého mohol dlžník zistiť rozpis jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky. Oprávnenie veriteľa požadovať splatenie celého úveru naraz a možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný bol tak isto v zmluve riadne dohodnutý. Nebol preto dôvod pre záver, žeby na základe absentujúcich náležitostí úverovej zmluvy bolo možné dospieť k záveru, že táto je bezúročná a bez poplatkov.

23. Žalovaná 1/ v odvolaní namietla, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom zdôraznila, že zmluvu bolo potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú, pričom mali byť prednostne použité ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Domáhala sa tiež toho, že úverová zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok a treba ju považovať za neplatnú. Uvedené námietky v odvolaní vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keďže okresný súd správne posudzoval úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú a aplikoval zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorých správne prednostne použil ustanovenie Občianskeho zákonníka. Okresný súd tiež osobitne vyhodnocoval tvrdenie žalovaných o tom, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré však žalovaná 1/ v priebehu konania neoznačila. I keď uvádza, že zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok, neoznačila v priebehu konania ani jednu, ktorú považuje za neprijateľnú. Napriek tomu okresný súd z úradnej povinnosti preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, resp. podmienky, ktoré by v zmluve výrazne zvýhodňovali niektorú zo zmluvných strán. Nebol preto dôvod, aby zmluvu posúdil na základe neprijateľných zmluvných podmienok ako neplatnú.

24. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods.1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto rozhodnutie okresného súdu preskúmal iba v zmysle odvolania žalobcu a inými dôvodmi sa nezaoberal. Vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods.2 CSP), neboli v odvolacom konaní zistené.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanej 1/, keďže táto nebola v odvolacom

konaní úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

27. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).